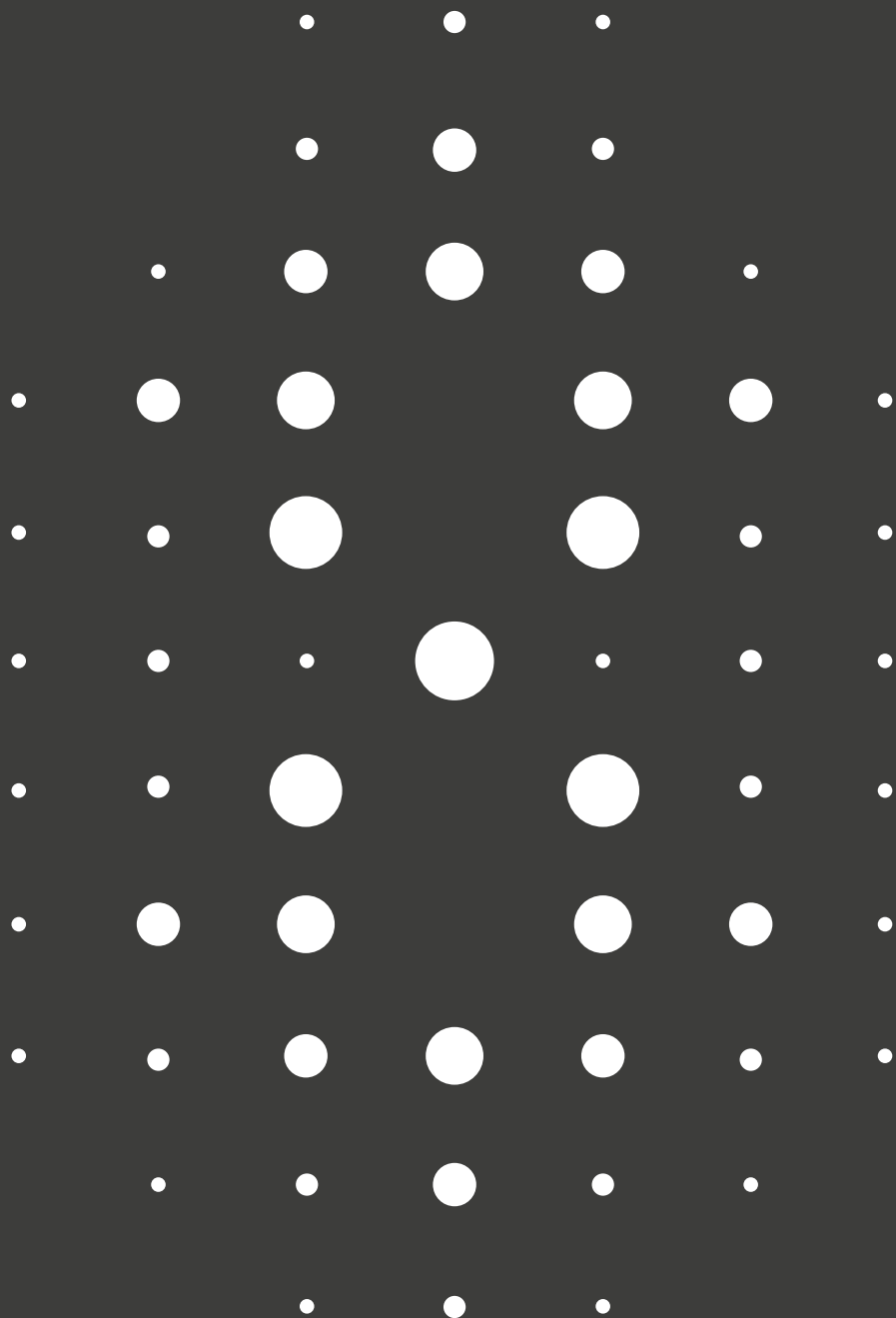

8. STUDENCKIE
BIENNALE
MAŁEJ
FORMY
RZEZBIARSKIEJ
IM. PROF.
JÓZEFA KOPCZYNSKIEGO

„O wiele rzeczy za dużo, by zmieścić w tak małym pudełku”¹

To już ósma edycja Studenckiego Biennale Małej Formy Rzeźbiarskiej im. Józefa Kopczyńskiego, organizowanego przez Wydział Rzeźby Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Celem przeglądu jest prezentacja rzeźb powstałych na polskich uczelniach artystycznych, tworzonych przez młode pokolenie twórców. Nadesłane realizacje ocenia jury, w którego skład wchodzi m.in. artyści reprezentujący różne ośrodki akademickie w kraju.

Na wystawie pokonkursowej prezentowane są prace ujawniające – poprzez medium rzeźby – nowe jakości artystyczne. Pokazują one otaczającą rzeczywistość przez pryzmat współczesnej kultury, podejmując zagadnienia istotne dla dzisiejszego społeczeństwa. Wśród tematów pojawiają się refleksje dotyczące cielesności, reifikacji i alienacji, czyli szeroko ujmowana problematyka wynikająca z funkcjonowania globalnego systemu opartego na akumulacji kapitału. Zainteresowania te prowadzą do eksploracji zjawisk kulturowych bezpośrednio związanych z nowoczesnością, która wzmacnia mechanizmy tego systemu. Poszukiwanie innowacyjnych rozwiązań – przy jednoczesnym zachowaniu tradycyjnej metodologii opartej na specjalizacjach – stanowi potencjał

1

Fraza z pracy Lawrence’a Weiner’a, umieszczona na fasadzie budynku Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie w 1996 roku.

prof. dr hab. Maciej Kurak
J.M. Rektor Uniwersytetu Artystycznego
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

profesjonalizacji, wspierający rozwój poszczególnych dziedzin. Jednocześnie jednak utrwała istniejący porządek, pogłębiając jego struktury. Oryginalność i innowacyjność zostają w ten sposób wpisane w logikę współczesnej ekonomii, co może prowadzić do pozornej nowości w twórczych działaniach. Skupienie się na wartościach wynikających z oryginalnych jakości możliwe jest jedynie poprzez uznanie procesu historycznego za czynnik konstytuujący współczesność. Przewyciężenie zastanej samoistności rzeczy i pojęć wynika z przyjęcia przygodności elementów kształtujących nasze otoczenie. To, co nie w pełni odpowiada obowiązującym normom, nie powinno być traktowane wyłącznie jako „błąd”, lecz jako szansa na rzeczywiste współtworzenie współczesnej kultury. Twórcze poszukiwania ujmujące rzeczywistość z perspektywy historyczności, którą sami kształtujemy, można odczytywać jako pierwotny akt kreacji – gest przekroczenia, otwierający przestrzeń dla alternatywnych rozwiązań i nowych relacji społecznych. Działanie to prowadzi do konstytuowania jedności podmiotu i przedmiotu, do dialektycznego przekroczenia umożliwiającego tworzenie pozytywnych wartości społecznych. Nie oznacza to dowolności, lecz świadome, indywidualne działanie artysty, świadomego swojego społecznego uwikłania. Każda próba znalezienia nowego sposobu ujęcia rzeczywistości – takiego, który coraz pełniej współgra z procesem uspołecznienia i wrażliwością na złożoność ludzkiego otoczenia – staje się działaniem procesualnym. Powstająca w jego efekcie różnorodność odpowiada na potrzeby społeczne i otwiera przestrzeń dla nowych sposobów funkcjonowania człowieka wobec dominującej racjonalności.

Przekraczanie własnych ograniczeń, wynikających z procesu kształcenia

i doświadczeń życiowych, umożliwia odkrywanie nowych jakości. Gdy towarzyszy temu wnikliwa obserwacja zjawisk codziennych – zarówno tych widocznych, jak i ukrytych, będących skutkiem procesów społecznych – powstaje przestrzeń dla tworzenia pozytywnych zmian. Tego rodzaju działalność, wymykająca się tradycyjnym podziałom dyscyplinarnym, przyjmuje charakter postdyscyplinarny, łączący różne pola twórcze w jedną całość. Odejście od formalnych ograniczeń właściwych poszczególnym dziedzinom pozwala na odnalezienie nowych form wizualnych, zdolnych wyrażać wartości prorozwojowe i wspierające społeczeństwo.

Prezentowane na wystawie małe formy rzeźbiarskie, płaskorzeźby oraz realizacje z zakresu rzeźby cyfrowej podejmują ważne wątki współczesnej kultury, tworząc przestrzeń do alternatywnego oglądu rzeczywistości społecznej. W odniesieniu do patrona konkursu – prof. Józefa Kopczyńskiego – niewielkie rozmiary pokazywanych prac stają się potencjałem umożliwiającym spojrzenie na przedstawioną formę w sposób całościowy, mniej lub bardziej ogarniającą pewien wycinek otoczenia człowieka. Takie ujęcie, w kontekście refleksji nad twórczą interpretacją rzeczywistości, pozwala przewrotnie jeszcze pełniej uwypuklić złożoność przekazu, jakim jest sztuka. Odnosząc się do środowiska człowieka i przywołując jego wizualnie uchwytną złożoność, sztuka obejmuje w swoich przedstawieniach sfery przylegające zarówno do doświadczeń emocjonalnych i kontekstualnych, jak i do obszarów będących przedmiotem badań naukowych. Istota sztuki nie polega więc na zastępowaniu czy przejmowaniu pola właściwego naukowcom, filozofom czy psychologom, lecz na ukazywaniu przenikania się tych sfer w codziennym życiu.

W świetle analiz semiologicznych Umberta Eco, dotyczących konstruowania komunikatu, można zauważyć, że przekaz artystyczny pozwala zawrzeć dużą ilość informacji przy zachowaniu spójnego kodu i czytelnej treści. Nie wyklucza to obecnej w sztuce syntezy przekazu ani funkcjonowania w jej obrębie działań projektowych czy praktyk zbliżających się do aktywności postartystycznej. Te ostatnie – często o charakterze politycznym lub społecznym – zachowując swoją użyteczną funkcję, nie rezygnują z narzędzi właściwych sztuce, lecz wpisują je w tematyczno-treściową konkretność.

Mała forma rzeźbiarska, poprzez swoje skondensowane ujęcie, ujawnia nowe relacje i zależności, korespondując z metodami badawczymi, które w naukach humanistycznych i społecznych próbują objąć dłuższe trwanie zjawisk (jak w metodologii Fernanda Braudela, Giovanniego Arrighiego czy Immanuela Wallersteina). Zmiana perspektywy – skali i ujęcia – pozwala wydobyć zależności funkcjonowania środowiska człowieka, które w skali 1:1 lub w ujęciu powiększonym pozostają niewidoczne.

8. Studenckie Biennale Małej Formy im. prof. Józefa Kopczyńskiego

Od początku istnienia Biennale Małej Formy przyświecała nam idea stworzenia przestrzeni, w której młodzi rzeźbiarze i rzeźbiarki mogą nie tylko zaprezentować własne poszukiwania twórcze, ale też spotkać się - symbolicznie i realnie - w dialogu form, idei, doświadczeń i pokoleń. Zainicjowane przed laty wspólnie z prof. Wiesławem Koronowskim wydarzenie miało być skromnym konkursem studenckim, który z czasem przekształcił się w znaczącą ogólnopolską platformę konfrontacji postaw artystycznych. Dziś, przy okazji ósmej edycji Biennale, z satysfakcją obserwujemy, jak to przedsięwzięcie - współorganizowane przez zespół kuratorski, w którego skład dzisiaj wchodzi dr Martyna Pająk, mgr Izabela Grudzińska i mgr Konrad Smela - stało się ważnym punktem odniesienia w dyskusji o kondycji współczesnej rzeźby.

Biennale im. prof. Józefa Kopczyńskiego jest wydarzeniem wyjątkowym nie tylko ze względu na swój akademicki charakter, lecz również z racji idei, która je przenika - idei małej formy. W świecie, w którym monumentalność i spektakularność zdają się dominować nad subtelnością i refleksją, mała forma przypomina o wartości skupienia, intymności i precyzji. To właśnie w ograniczeniu skali często objawia się największa wolność artystyczna - w zdolności syntetyzowania doświadczenia w materii, w poszukiwaniu równowagi między gestem a detalem, między ideą

dr hab. Igor Mikoda, prof. UAP

Dziekan Wydziału Rzeźby

Uniwersytet Artystyczny

im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

a tworzywem. Rzeźba kameralna, z natury kontemplacyjna, wymaga od artysty innego rodzaju uwagi - uważności na relacje, na dotyk, na wewnętrzny rytm materii. W tradycji europejskiej rzeźby nie brak przykładów, które potwierdzają tę prawdę: od subtelnych terakot Donatella, przez studia rzeźbiarskie Auguste'a Rodina, po miniaturowe konstrukcje i obiekty Jeana Arpa, Henry'ego Moore'a czy Alberto Giacomettiego. Każdy z nich, w sposób sobie właściwy, potrafił w niewielkiej formie zawrzeć ogrom duchowego i egzystencjalnego napięcia. Mała forma nie jest więc ograniczeniem jest raczej próbą kondensacji sensu, filozoficznym ćwiczeniem z esencji.

Tegoroczna edycja Biennale ukazuje, jak wielowymiarowe staje się pojęcie rzeźby w rękach młodych twórców. W nadesłanych pracach odnajdujemy zarówno echa tradycyjnych technik - modelowania w glinie, rzeźbienia w kamieniu, drewnie, klasycznego odlewu w brązie - jak i ślady nowoczesnych poszukiwań, eksperymentów z materiałami syntetycznymi, mediami cyfrowymi, drukiem 3D czy formami interaktywnymi. Młodzi artyści, wychowani w epoce wizualnego nadmiaru, potrafią w zaskakujący sposób przetwarzać tradycję, nadając jej nowy sens i dynamikę. Rzeźba współczesna coraz częściej wychodzi poza przestrzeń materialną staje się zapisem procesu, śladem gestu, ruchem światła.

Ta różnorodność jest niezwykle cenna, ponieważ pokazuje, że rzeźba - mimo wielowiekowej historii - nie przestaje zadawać fundamentalnych pytań o relację człowieka z materią, o sens formy, o obecność i nieobecność, o granice cielesności i przestrzeni. Mała forma, jako medium z pogranicza sztuki i refleksji, wciąż zachowuje zdolność do wyrażania tego, co ulotne, a zarazem głęboko ludzkie.

Warto w tym miejscu przypomnieć postać, której pamięć i dorobek stały się impulsem do powołania tego Biennale – profesora Józefa Kopczyńskiego. Jego twórczość i działalność pedagogiczna pozostawiły trwałe ślady w świadomości kilku pokoleń artystów. Kopczyński był nie tylko znakomitym rzeźbiarzem, mistrzem formy i obserwatorem ludzkiej natury, ale także wychowawcą, który potrafił w młodych ludziach rozbudzić pasję poszukiwania. W jego pracowni rodziło się przekonanie, że rzeźba to nie tylko zawód, lecz sposób myślenia o świecie – sposób bycia w relacji z materią, z przestrzenią, z drugim człowiekiem. Dziedzictwo profesora Kopczyńskiego nie sprowadza się do stylu czy formalnego języka, lecz do etosu pracy twórczej, opartego na szacunku dla warsztatu i pokorze wobec materii. Dla wielu młodych rzeźbiarzy jego postawa wciąż stanowi punkt odniesienia – przypomnienie, że sztuka jest procesem poznawczym, który wymaga zarówno technicznej biegłości, jak i wrażliwości na duchowy wymiar rzeczy. Upamiętniając jego osobę, nie tyle celebруем przeszłość, ile kontynuujemy rozpoczęty przez niego dialog między tradycją a współczesnością.

Współczesne Biennale Małej Formy staje się zatem miejscem spotkania i wymiany – przestrzenią, w której splatają się różne drogi artystyczne i doświadczenia uczelni artystycznych z całego kraju. Jako wydarzenie o zasięgu ogólnopolskim, łączy ono środowiska akademickie, inicjuje rozmowę o kondycji młodej rzeźby, a zarazem tworzy płaszczyznę współpracy i wzajemnej inspiracji. To tu widać najlepiej, jak wrażliwość indywidualna przeplata się z poszukiwaniem wspólnego języka sztuki, który – mimo zmian technologicznych – wciąż odwołuje się do pierwotnego ludzkiego doświadczenia formy i dotyku. Z perspektywy

lat można powiedzieć, że Biennale stało się czymś więcej niż konkursem – jest rodzajem żywego archiwum współczesnej rzeźby studenckiej, zapisem ewolucji myślenia o formie i materii, świadectwem zmieniającej się wrażliwości młodych twórców. W każdej edycji odbija się echo czasu, w którym powstała – niekiedy poprzez społeczne komentarze, innym razem przez introspekcję i refleksję nad ludzką kondycją.

W ósmej edycji Biennale powraca pytanie o to, czym dziś jest mała forma. Czy jest jedynie formalnym ograniczeniem, czy może przestrzenią intymnego spotkania artysty z materią? Czy w epoce cyfrowej – w świecie obrazów generowanych przez algorytmy – mała forma rzeźbiarska zachowuje swoją siłę? Być może właśnie teraz, gdy świat sztuki coraz bardziej zanurza się w wirtualności, warto przypomnieć, że dotyk, ciężar, zapach i opór materii stanowią o istocie ludzkiego doświadczenia.

Każda edycja Biennale jest więc nie tylko przeglądem artystycznych postaw, ale też filozoficznym pytaniem o sens rzeźby – o to, jaką rolę pełni w świecie, który coraz częściej odrzuca trwałość na rzecz efemeryczności. W tym sensie, mała forma staje się rodzajem medytacji nad istotą obecności – przypomnieniem, że w niewielkiej skali można pomieścić nieskończoność. Z wdzięcznością wobec wszystkich uczestników, pedagogów i współorganizatorów, z satysfakcją piszę wstępniak do 8. Studenckie Biennale Małej Formy im. prof. Józefa Kopczyńskiego. Niech to wydarzenie pozostanie świadectwem ciągłości i żywotności polskiej rzeźby, a zarazem zaproszeniem do dalszego dialogu – między pokoleniami, tradycją i nowoczesnością, materią i duchem.

Mała forma rzeźbiarska

dr Martyna Pająk, ad

Już po raz ósmy wybrane zostało Grand prix w kategorii Małej Formy Rzeźbiarskiej naszego Biennale. Jest to okazja do przyjrzenia się historii konkursu, który liczy ponad 15 lat. Zmian po drodze było oczywiście wiele, zaczynając od Komisarzy Konkursu, poprzez miejsca ekspozycji Wystawy konkursowej, czy ilości osób uczestniczących (z tendencją rosnącą, rzecz jasna). Jednak to, co mogliśmy zaobserwować na przestrzeni lat, to przede wszystkim różnorodność wypowiedzi artystycznej, za pośrednictwem Małej Formy.

Patrząc na prace z poprzednich edycji, możemy zauważyć jak odmienne formy były wyselekcjonowane do udziału w Konkursie. Oczywiście, w ramach tej kategorii doświadczymy podobnych materiałów: brązu, ceramiki, drewna, szkła, czy tworzyw sztucznych. Ważny jest sposób użycia, czyli to, co zostanie wypowiedziane za pomocą materii oraz w jaki sposób.

Tematyka prac jest bardzo szeroka. Pojawiają się więc formy o rozbudowanej narracji, intymne opowieści, chwytające określony moment. Są też prace skupiające się na studium, eksploracji rzeczywistości w trwałym materiale. Po drugiej stronie, można by usytuować realizacje z materiałów miękkich, tkanin, czy kruchych, delikatnych. Widzimy kamień opisujący ciało, jak i chleb odwzorowujący ręce w wymownym geście. A to tylko wycinek, fragment tego czego mogliśmy doświadczyć przez kolejne edycje.

Co dwa lata Mała forma rzeźbiarska skupia na sobie wielką uwagę publiczności. Prowadzi odbiorców swoimi ścieżkami, ukazując mnogość kontekstów, połączeń i znaczeń. Dla osób zajmujących się jej tworzeniem, ta droga trwa nieustannie, i wskazuje coraz to nowe kierunki.

Płaskorzeźba

Historia pierwszych form reliefowych swoimi korzeniami sięga jeszcze paleolitu, najstarsze zachowane ślady płaskorzeźb, być może zainspirowane rytymi w skale petroglifami, przedstawiają postaci ludzkie, zwierzęce, struktury geometryczne i formy organiczne, już wtedy niosąc ładunek symboliczny - rytualny. Około roku 7500 - 5700 p.n.e. na terenie dzisiejszej Anatolii pojawiały się płaskorzeźby z wyraźnie trójwymiarową formą i świadomie kształtowanym światłocieniem, znacznie bliższe tym, które kojarzymy z czasów współczesnych. Przez kolejne epoki płaskorzeźba, silnie związana z architekturą pełniła rolę nie tylko dekoratywną, ale była także nośnikiem przekazu kulturowego, często zawierając narrację o treściach religijnych, czy edukacyjnych.

Mimo, iż rozwój reliefu i rzeźby pełnowymiarowej się ze sobą przeplatała, ich ewolucja nie przebiegała w tym samym rytmie, choć zmienność funkcjonalna wskazywała podobną dynamikę, w warstwie formalnej te transformacje przechodziły wolniej. Sytuację tę zmieniło nadejście renesansu, które znacząco wpłynęło na nowatorstwo tej dziedziny, spopularyzowało emancypację reliefu do autonomicznie funkcjonującego dzieła sztuki, oraz otworzyło nowe ścieżki w postaci zmienionej perspektywy, pogłębiając iluzję przestrzeni.

Kolejne wieki wzmacniają rolę poszukiwań w obszarze materii,

mgr Izabela Grudzińska, as.

dynamiki, światła pogłębiając wartości konceptualne prac. W obecnych czasach płaskorzeźba staje się medium wyjątkowo plastycznym. Szczególną rolę odgrywa pole eksperymentu, a także rozwój nowatorskich technik, takich jak wydruki 3D, tworzywa sztuczne, światło, projekcja, pojawienie się form interaktywnych, cyfrowych, czy też generowanych algorytmicznie, stając się nierzadko powierzchnią doświadczenia, czymś pomiędzy rzeźbą, obrazem, a instalacją.

Studenckie Biennale Małej Formy Rzeźbiarskiej od lat pełni rolę przestrzeni dialogu i konfrontacji postaw twórczych, otwierając możliwość prezentacji prac zarówno studentów, jak i młodych absolwentów różnych uczelni artystycznych. Dzięki temu każda kolejna edycja staje się mapą aktualnych poszukiwań estetycznych i technologicznych, pokazując, jak odmienne mogą być interpretacje formy i jak wielowymiarowo rozwija się współczesny relief. Konkurs nie tylko dokumentuje zmieniające się tendencje, lecz także wzmacnia świadomość tej dziedziny w środowisku akademickim, inspirując do dalszych eksperymentów i redefinicji tradycyjnych rozwiązań.

Na przestrzeni kolejnych edycji konkursu można zaobserwować, coraz większą odwagę w eksperymentowaniu z materią płaskorzeźby. Nadesłane prace niejednokrotnie balansują na granicy formalnej tego gatunku, zaskakując pomysłowością młodych twórców. Obok nich pojawiają się także realizacje, które świadomie swoją estetyką i formą odwołują się do klasycznych wzorców piękna, stanowiąc pomost między duchem historii i tradycji a współczesną wrażliwością.

Mała forma cyfrowa

Jesteśmy w momencie bezprecedensowych przemian - rozwój nowych technologii rzeźbiarskich (skan, druk, grafika 3d) daje nowe, niedostępne wcześniej możliwości twórcze. Te z roku na rok przekształcają nasze myślenie o rzeźbie, nieustannie zaskakując sposobem ich kreatywnego wykorzystania. W tej materii możemy stwierdzić jednoznacznie fakt, że mamy nowe narzędzia do wykorzystania i jest to dobra zmiana która wzbogaca dziedzinę małej formy jak i rzeźby w ogóle.

Z drugiej strony dokonały się znaczne przemiany w szeroko pojętym świecie cyfrowym. Wpływ rozwoju algorytmów czy sztucznej inteligencji na internet jak i percepcję definicji sztuki, budzi niepokój i wątpliwości. Czy pokolenie wychowane na profilowanych pod użytkownika treściach z generatora, wykształci wrażliwość zdolną docenić ludzką kreatywność i warsztat - ten tradycyjny jak i oparty na wykorzystaniu nowych narzędzi? Czy w nowym, wspinałym, przebudzonym świecie materialny obiekt nie będzie po prostu... nudny? Czy nie będzie reliktem dla garstki entuzjastów na uboczu głównego nurtu?

Dlatego też 8 edycja SBMFR odnosi się do konieczności zaadresowania zmian i sposobu funkcjonowania części twórczości rzeźbiarskiej związanej z nowymi mediami, a przede wszystkim faktu, że duża część dyskursu funkcjonuje już tylko w świecie cyfrowym. Z tego powodu nowa kategoria

mgr Konrad Smela, as.

jaką jest Rzeźba Cyfrowa związana jest nie tyle z tradycyjnie rozumianym materiałem (jak różne rodzaje druku 3d), a raczej z cyfrowością-wirtualnością w sensie stricte - co determinuje na nas skupienie się na prezentacji pliku cyfrowego przy pomocy mediów do tego przeznaczonych - w przypadku ekspozycji w 8 edycji biennale będzie to AR (Augmented Reality - Rozszerzona Rzeczywistość).

Prace w technologiach druku 3d już na stałe wpisały się w krajobraz małej formy rzeźbiarskiej. Tego typu realizacje pojawiają się od wielu lat na biennale, nie wspominając o pracach wykonanych pośrednio w tych technikach np. odlewy z metalu czy ceramika na podstawie wydrukowanej formy. Dlatego tym bardziej kładziemy nacisk na próbę stworzenia nowej niszy dla prezentacji plików wyłącznie cyfrowych, dotychczas nie prezentowanych. Niewykluczone jest też poszerzenie tej kategorii o kolejne rodzaje działań w duchu małej formy, do wykorzystania czekają takie media jak VR, silniki gier komputerowych, czy nieco prostsze, sprawdzone metody takie jak projekcja i mapping 3d.

Co rozumiem przez "ducha" a może "istotę małej formy"? Definiującym pojęciem rzeźby kameralnej są jej niewielkie gabaryty, co przekłada się na łatwość z jaką możemy ją przemieścić i transportować. Jest to logistycznie wykonalne, by co dwa lata uczestnicy z całego kraju przysyłali do nas swoje prace bez ponoszenia wysokich kosztów transportu. Mała forma jest więc bardziej dostępna, mobilna i przyjazna dla "użytkownika". Owa dostępność przekłada się też na twórczą swobodę, a co za tym idzie możliwość realizacji bardziej ryzykownych czy nowatorskich koncepcji nie do zrealizowania w większej skali.

Nowa kategoria "Rzeźby Cyfrowej" jeszcze mocniej nawiązuje do wyżej

wymienionych zagadnień - znika logistyka związana z transportem. Dostępność prac i łatwość odczytu pliku cyfrowego jest większa dzięki kryteriom małej formy cyfrowej - pliki nie powinny zawierać zbyt dużo danych w pamięci komputera, wymusza więc to konieczność optymalizacji. Owa optymalizacja pliku też jest sztuką, którą zestawzić można z całą otoczką towarzyszącą przygotowaniu materialnej rzeźby tak, by ją spakować i bezpiecznie przetransportować. W obu przypadkach niezbędna jest świadomość zalet i ograniczeń materiału w którym się pracuje oraz umiejętne dostosowywanie pracy do warunków transportu i planowanej ekspozycji.

W przypadku rzeźby cyfrowej właściwie przygotowany plik można otworzyć na niemal każdym urządzeniu mobilnym oraz przy niewielkim transferze danych z internetu. Definicja ta - ograniczenie ilości danych oraz zawartej geometrii w pliku - jest próbą, eksperymentem, badaniem czy taka formuła zarezonuje z młodymi twórcami i czy będzie mogła dalej funkcjonować w kontekście małej formy rzeźbiarskiej. Mam nadzieję, że propozycja ta jest pierwszym krokiem do czegoś nowego, innego, ale też pojemnego no nowy rodzaj komunikatów, który zaadresuje zarówno entuzjazm jak i niepokoje do których nawiązywałem na samym początku tekstu.

Dawid Kwak

Nagroda J.M. Rektora Uniwersytetu
Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

**Grand Prix w kategorii
Mała forma rzeźbiarska**

Hierarchia

2025 / brąz / 17x7x40cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie

Marcin Rockstein

Nagroda J.M. Rektora Uniwersytetu
Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

**Grand Prix w kategorii
Medal i płaskorzeźba**

Nagroda Specjalna J.M. Rektora
Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

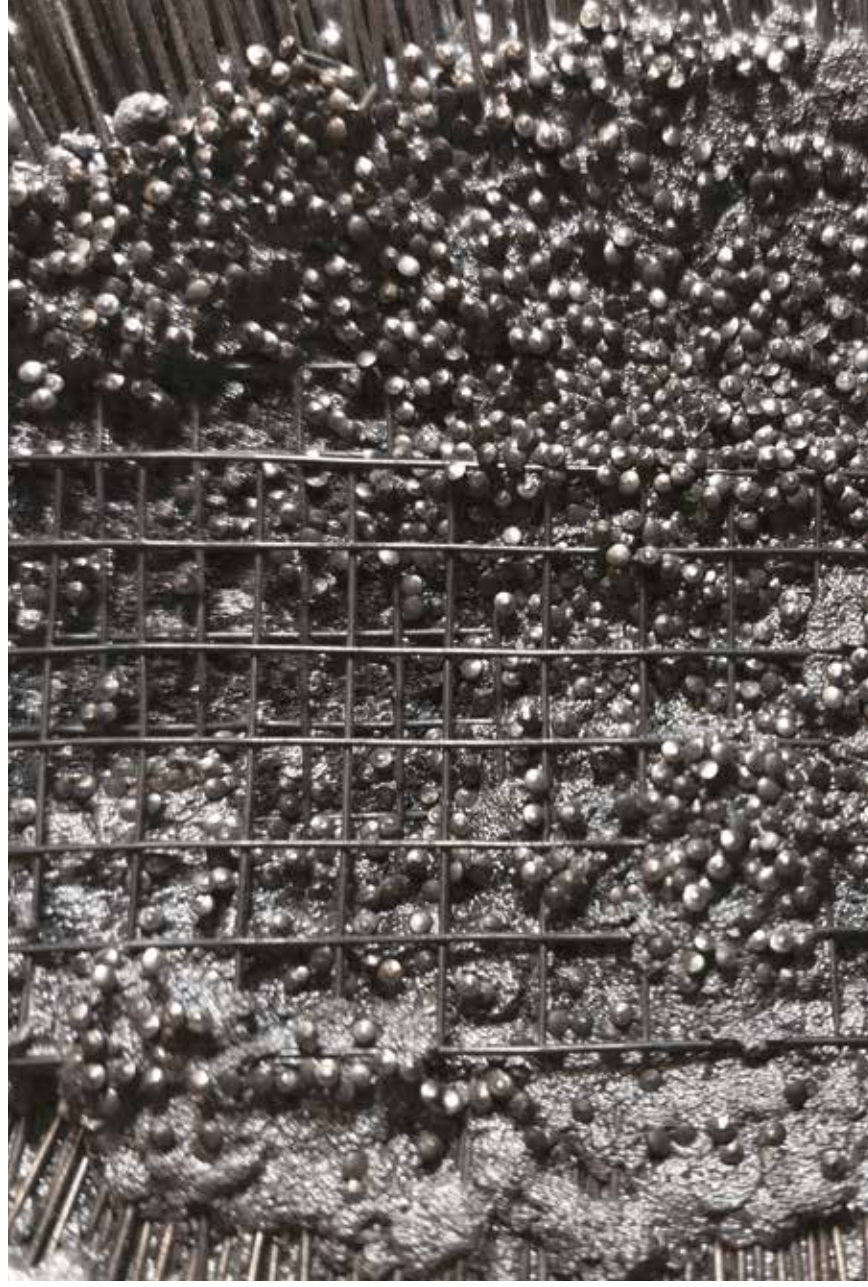
Nagroda Odlewni Artystycznej
GARSTKA STUDIO w Szymanowie

Habitat

2025 / 28x13x5cm, 26x14x5cm,
28x13x6cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie

Magdalena Gołaszewska

Nagroda Specjalna J.M. Rektora Akademii
Sztuk Pięknych w Gdańsku

Wyróżnienie Honorowe Rodziny Kopczyńskich

Syndrom

2024 / o cynk, stal / 40x40x10cm

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

2024 / cynk, stal / 40x40x10cm

Syndrom

Magdalena Gołaszewska

Cezary Stachura

Nagroda Specjalna J.M. Rektora Akademii
Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Pomnik Farfocla

mosiądz / 2024 / 10x5x5cm

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Anna Nowak

Nagroda Specjalna J.M. Rektora
Akademii Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Komar

2025 / druk 3d (filament PLA silk) /
40x40x40cm

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny
Abakanowicz w Poznaniu

Jerzy Mróz

Nagroda Specjalna J.M. Rektora
Akademii Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

Wyróżnienie Honorowe Rodziny Kopczyńskich

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Bokser II

2024 / brąz, stal / 28x32x40cm

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Laura Gizicka

Nagroda Specjalna Dziekana
Wydziału Rzeźby UAP

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Moc melancholii

2025 / ceramika / 20x20x17cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gąpperta we Wrocławiu

Julia Sobierajska

Exolvuntur

2024

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Natalia Włodek

Wyróżnienie w Kategorii
Rzeźba Cyfrowa

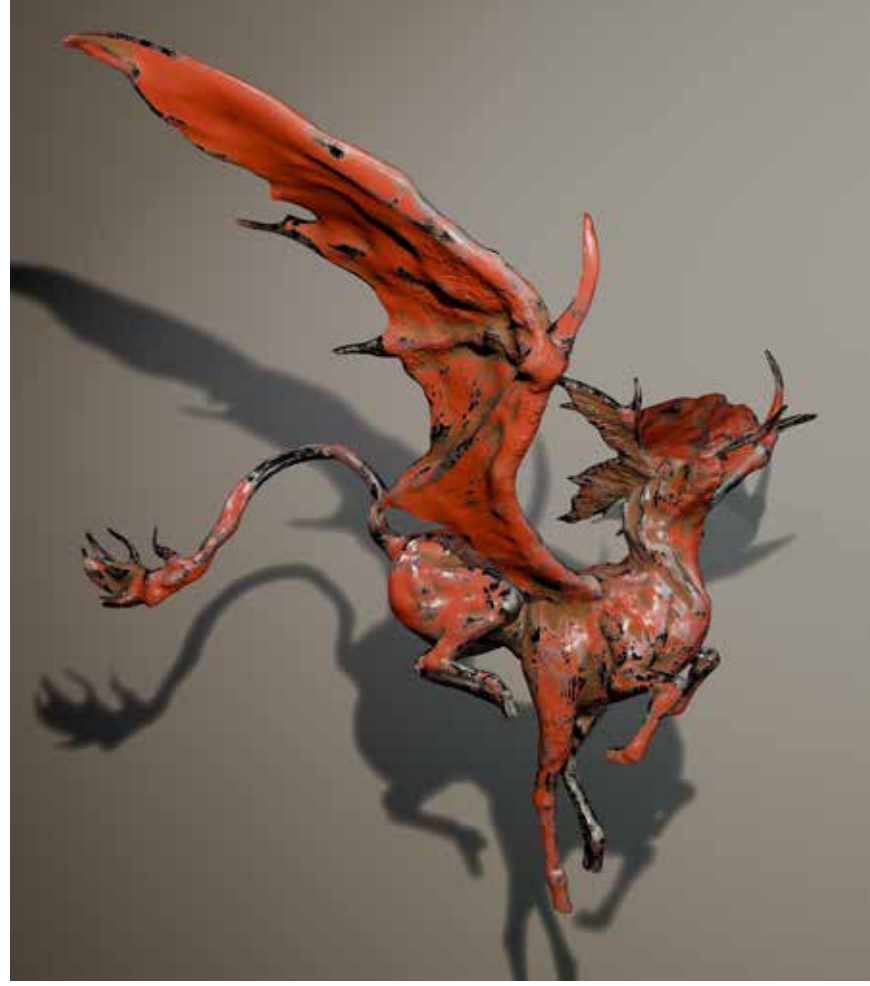
8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

AR-15 do nieba

2025

Akademia Sztuki w Szczecinie

Rzeźba Cyfrowa

Sięgam

2025

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Julia Sobierajska

Dysk

2024 / aluminium, złoto,
śruby gwintowane / 26x26x9cm

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Lena Majsiak

Nagroda Specjalna
Galerii Sztuki w Mosinie

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

O naturze

2022 / kamionka, porcelana /
29x29cm, 25x25cm, 29x29cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

Anika Naporowska

Nagroda Specjalna
Magazynu Contemporary Lynx

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Kapitalistyczna świnia

2025 / ceramika / 21x23x31cm

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Anika Naporowska

Nagroda Odlewni Artystycznej
GARSTKA STUDIO w Szymanowie

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

*Myśleliśmy,
że zniknął*

2024 / porcelana, kartka papieru
z autorskim wierszem, cień / 15x15x15cm

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Anika Naporowska

Mysleliśmy, że zniknął

2024 / porcelana, kartka papieru
z autorskim wierszem, cień / 15x15x15cm

Cezary Stachura

Wyróżnienie Honorowe
Dziekana Wydziału Rzeźby UAP

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Wojna

2025 / aluminium / 25x25x15cm

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Zofia Miszczak

Wolność

2023 / ceramika / 21x5x8,6cm

Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych
im. Katarzyny Kobro w Zduńskiej Woli

Urszula Blachnierek

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Pępkoteka

2024/2025 / воск / 25x40x5cm

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Medal I Płaskorzeźba

Ryszard Chojnacki

70

Cysta

2025 / marmur / 30x15x15cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

71

Katarzyna Chyżyńska

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Kotlet niedzielny

2024 / onyks / 28x15x6cm

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Julia Gieracha

Wież

2025 / druk 3d (żywica) / 25x12x3

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie

Aleksandra Gulbinowicz

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Uczta

2025 / kamionka / 32x32x10cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

Medal i Płaskorzeźba

Rozalia Jabłońska

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Dotyk

2025 / aluminium, drewno /
35,5x35cm

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Medal i Płaskorzeźba

Barbara Jończyk

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Ryba

2024/2025 / stal / 37x31x26,5cm

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Klaudia Kaźmierczak

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

• • • • •

Domek dla patodewelopera

2025 / druk 3d / 24x30x10cm

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Katarzyna Kiełczewska

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Kręgosłupek

2023 / czarny marmur, zapalka /
4x4,2x0,4cm

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Lena Kłosińska

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Missing Eve

2025 / ceramika / 41,5x37x23cm

Akademia Sztuki w Szczecinie

Natalia Komorowska

Rzeźba Gostyńska 3

2024-2025 / barwione szkło /
16x10x8cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gępperta we Wrocławiu

Artemij Kopach

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Autoportret na skrzynce

2025 / ceramika / 35x32x25cm

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Małgorzata Kupper

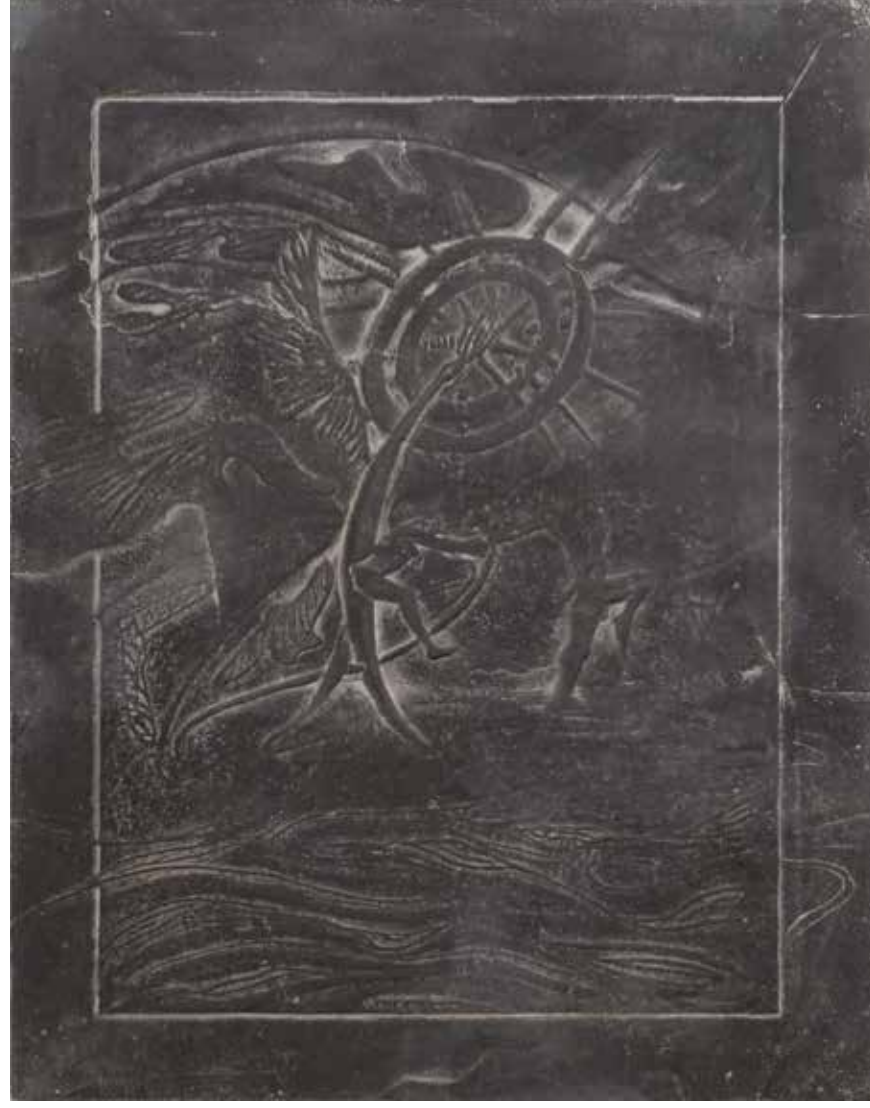
8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Marzenie

2025 / cynk / 17x23cm

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Małgorzata Kupper

• • • • •

Marzenie

2025 / brąz / 20x13x15cm

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Alicja Maćkowiak

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Kabaret

2025 / muszla, srebro 925, welur /
22x12x9cm

Uniwersytet Artystyczny
m. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Bohdan Maiboroda

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Poecilotheria

aluminium / 14x14x35cm

Uniwersytet Artystyczny i
m. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Julia Mazur

100

Dom

2025 / ceramika / 35x20x30cm

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

101

Julia Mazur

102

Pisklak

2024 / 10x10x20cm

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

103

Anna Myszkowskiak

104

Z dedykacją

2025 / drewno, sztuczna skóra, tektura,
wstążka, gwoździiki / 20,5x31x5cm

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

105

Zuzanna Nieczuja- Ostrowska

106

Kiwi

2025

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

107

Krzysztof Perz

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Oskarżyciel

2025

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Rzeźba Cyfrowa

Krzysztof Perz

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

*bez tytułu 3,
bez tytułu 2*

2023 / gips / 15x11x4cm
2023 / gips / 20x20cm

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Krzysztof Perz

112

Wyciągnięta

2025 / gips / 28x15x3cm

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

113

Zofia Pilich

Ad astra, Intymność II

2025 / szkło, brąz / średnica 23cm,
2024 / brąz / 9,5x10x2cm, 11x8x3cm

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

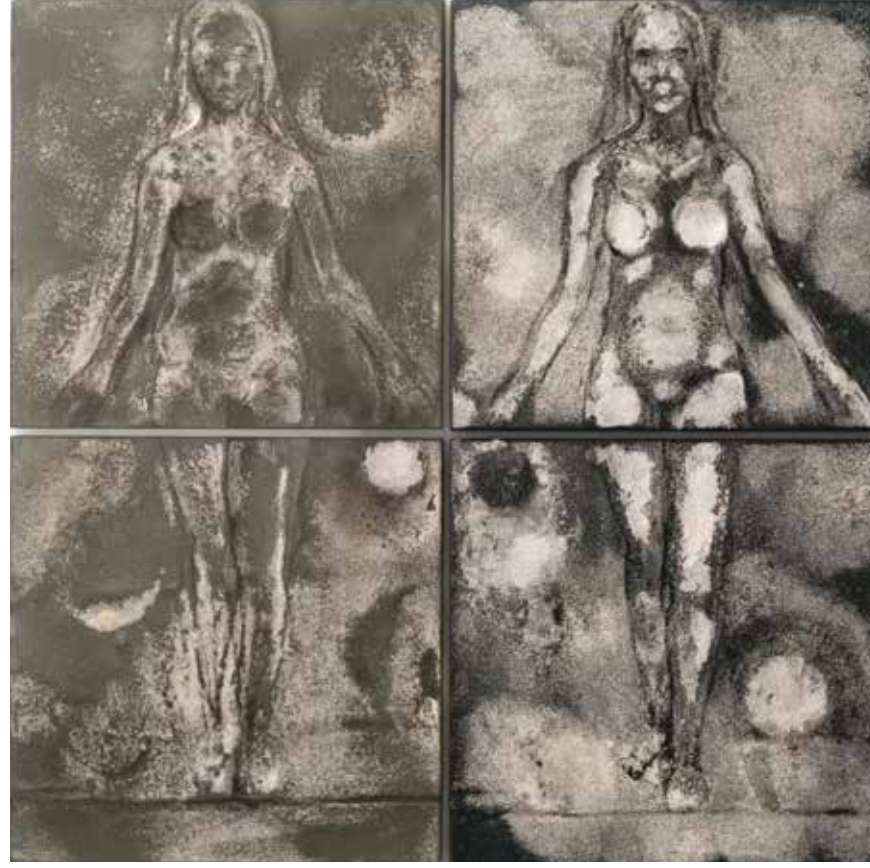
Zofia Pilich

Tabula Rasa

2024 / szkło, pył szklany /
10x10x1cm, 10x10x0,7cm

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Magdalena Prokop

118

Rybodupa 2

2025 / akrylik polichromowany /
12x11x9cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie

119

Oliwia Przybyła

120

Ośmiornica

2025 / aluminium / 40x40x30cm

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

121

Marcin Rockstein

• • • • •

Skorupa, *W moim ogrodzie*

aluminium, szkło, śrut / 32x11x10cm,
2024 / aluminium, druk 3d / 20x9x9cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie

Hanna Schroeder

Damulka

2024 / o cynk / 32x16cm

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Hanna Schroeder

126

W

2024 / aluminium / 14x16cm

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

127

Julia Sobierajska

Równowaga XXI

2025 / aluminium, drewno wiśni / 22x22cm /
2025 / cynk / 16x16cm,
2025 / cynk / 16x16cm

Akademia Sztuk Pięknych
w Gdańsku

Filip Sokół

130

Cień

2025 / brąz / 34x15x36cm

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

131

Julia Solecka

132

Trafiony-Zatopiony

2025 / druk 3d (żywica) / 16x13,5cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie

Medal i Płaskorzeźba

133

Mija Szura

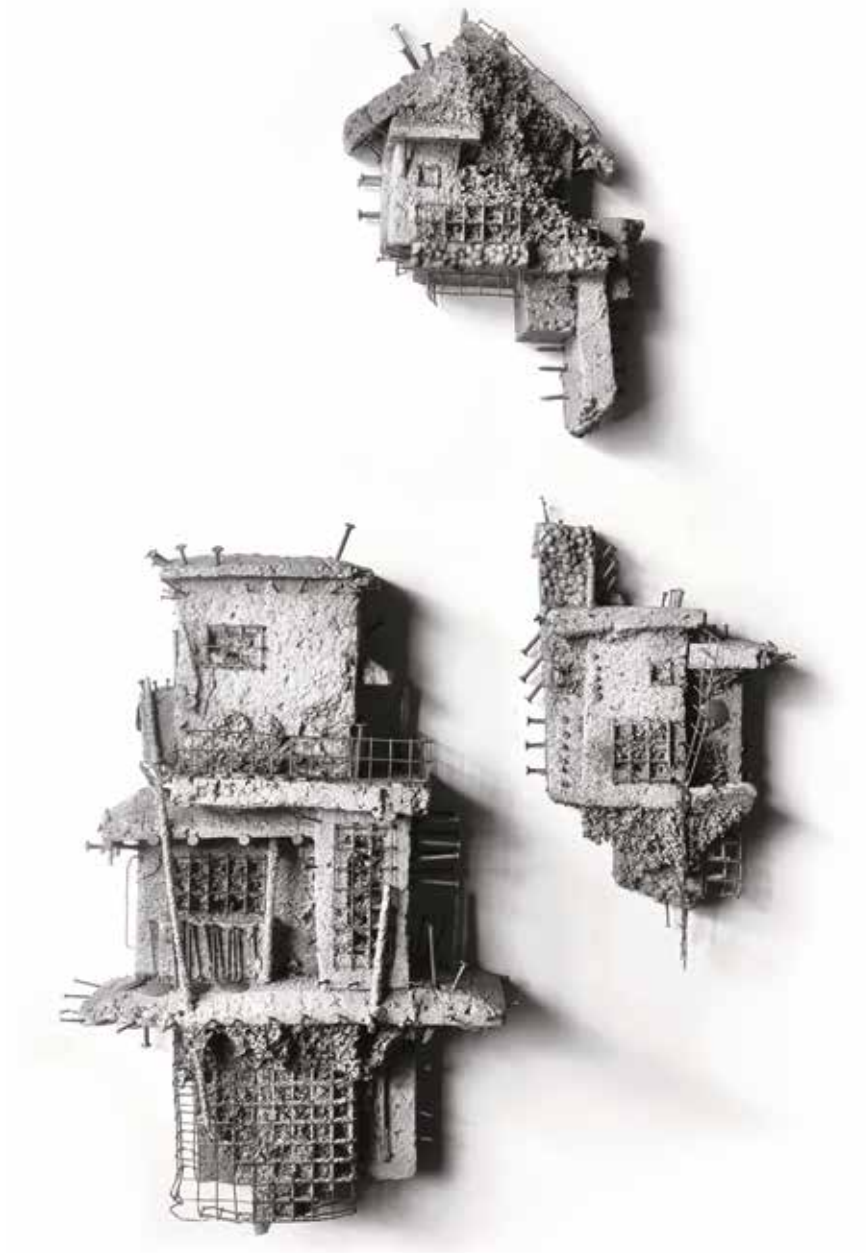
134

Habitat I
Habitat II
Habitat III

2025 / aluminium / 25x17x6cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie

135

Lidia Tańska

136

Exa(mine)

2025 / gips, aluminium, papier /
3x19x30cm

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

137

Mikołaj Thiel

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

2025

2025 / tekstylia, drut, żywolapka ready-made,
koraliki kamienne / 35x18x24cm

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Miłosz Tomkowicz

Futerał na zagubioną duszę

2025 / drewno, stal / 39x33x23cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie

Miłosz Tomkowicz

Placzący pistolet

2025 / beton, żywica / 12x18x9cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie

Roksana Wiśniewska

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

Pojedynek srebrnych rogów

2025 / aluminium / 34x22x35cm

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny
Abakanowicz w Poznaniu

Mała Forma Rzeźbiarska

Weronika Wójcik

Ważka – dyptyk

2025 / brąz / 6,5x14cm

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie

Alicja Bartkowiak

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

• • • • •

bez tytułu

2024 / gips / 20x20x40cm

Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych
im. Piotra Potworowskiego w Poznaniu

Licea Plastyczne

Mikołaj Gonia

150

Echa

2025 / gips / 30x10x10cm

Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych
im. Piotra Potworowskiego w Poznaniu

151

Rozalia Matecka

152

Darwin

2025 / gips / 14x15x23cm

Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych
im. Piotra Potworowskiego w Poznaniu

153

Paulina Kowalska

8. Studenckie Biennale
Małej Formy Rzeźbiarskiej

W słodkim hołdzie nutom Wodeckiego

2025 / czekolada / 13,5x11,4cm

Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych
im. Stanisława Wyspiańskiego w Jarosławiu

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Jest więcej do zobaczenia

Uniwersytet Artystyczny powstał w 1919 roku. Jesteśmy jedynym uniwersytetem spośród wyższych szkół plastycznych w kraju, na którym prowadzimy 18 kierunków studiów oraz 8 kierunków na studiach podyplomowych.

Jesteśmy największą instytucją kultury w regionie. Rocznie prezentujemy ponad 100 wystaw, spotykamy się na kilkudziesięciu wykładach otwartych. Uczelnia jest organizatorem tak znaczących przeglądów sztuki jak Międzynarodowe Biennale Grafiki, ogólnopolskie konkursy Nowy Obraz/Nowe Spojrzenie, fotograficzne Bookie czy Biennale Young Interior Designers i Studenckie Biennale Małej Formy Rzeźbiarskiej.

Jesteśmy uczelnią prowadzącą wielopłaszczyznowy, teoretyczno-praktyczny sposób kształcenia, którego przejawem jest sygnatura UAP - pracownia wolnego wyboru. To wyjątkowa okazja do studiowania innych zagadnień ze świata sztuki artystycznej i działań projektowych, niezwiązanych z planem studiów. Z ponad 150 pracowni, studiów i laboratoriów wybieracie takie, które wzbogacają Wasz warsztat albo

takie, które Was interesują. A może po prostu warto spróbować czegoś zupełnie nowego!

Prowadzimy studia w niemal wszystkich zakresach sztuk plastycznych, inżynierskich studiach architektonicznych, animacji, po projektowanie ubioru, wzornictwo i rzeźbę cyfrową, studiach kuratorskich, podyplomowych oraz Study in English, Uniwersytetu Artystycznego III Wieku oraz specjalistycznych kursach i rozwijających umiejętności artystyczne warsztatach.

Działalność uczelni prowadzona jest w przenikających się wzajemnie obszarach: sztuki, nauki i społeczeństwa – przy równoczesnym poszanowaniu autonomii każdej z tych sfer oraz ich wzajemnych zależności. Jesteśmy przekonani, że kreatywność i innowacja w sztuce oraz projektowaniu tworzą lepszy świat.

Uniwersytet Artystyczny decyzją Ministra Edukacji i Nauki z dnia 16 lutego 2023 roku otrzymał najwyższą kategorię naukową A+ w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

<https://uap.edu.pl/>

Rekrutacja:

<https://rekrutacja.uap.edu.pl/2025/>

organizatorzy:

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

UAP | RZEŻBA

Dofinansowano ze środków
budżetowych Miasta Poznania
#poznanspiera

POZnań*

MIEJSKIE
GALERIE
UAP

FUNDACJA
NOWA
UAP

patronat honorowy:

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

WIELKOPOLSKA

POZnań*
Miasto Poznania
Prezydent Miasta Poznania

partnerzy:

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

Akademia Sztuk Pięknych
w Krakowie

ASP Łódź

ASP WROCLAW

CONTEMPORARY
LYNX

Centrum Rzeźby
Polskiej w Orońsku

MOSINA

MOSINA

MOSINA

patronat medialny:

wielkopolska.
kultura u podstaw

nat
niezależność i wyobraźnia

MIT3D - MODELOWANIE I TECHNOLOGIE 3D

Nowy kierunek na Wydziale Rzeźby

Kierunek Modelowanie i Technologie 3D (MIT3D) łączy tradycyjne metody rzeźbiarskie z najnowszymi narzędziami cyfrowymi. To studia dla twórców, którzy chcą łączyć pracę manualną z zaawansowanym projektowaniem 3D, skanowaniem i drukiem 3D. Kształcimy artystów świadomych zmian technologicznych i kulturowych, przygotowanych do działania w sztuce, projektowaniu i przemyśle kreatywnym.

CZEGO SIĘ NAUCZYSZ

Na kierunku MIT3D zdobędziesz umiejętności z zakresu:

- Tradycyjnej rzeźby – modelowania, odlewania, pracy z drewnem, gliną, gipsem i metalem.
- Modelowania 3D – w programach Blender, 3ds Max, ZBrush, Fusion 360, Kodon.
- Druku 3D – obsługi różnych technologii (FDM, SLA, SLS).
- Skanowania 3D – poznasz metody skanowania i obróbki modeli.
- CNC i VR – wirtualnego modelowania i precyzyjnej obróbki numerycznej.
- Pracy w parku maszynowym – zdobędziesz doświadczenie z profesjonalnym sprzętem.

ABSOLWENCI TO

- artyści-rzeźbiarze nowych mediów,
- specjaliści 3D w studiach projektowych, filmowych i gamingowych,
- operatorzy druku 3D i CNC,
- projektanci modeli do wytwarzania cyfrowego,
- edukatorzy sztuki nowych technologii.

DLACZEGO WARTO

- połączenie tradycji rzeźby z technologią cyfrową,
- nowoczesne zaplecze techniczne – drukarki 3D, skanery, frezarki CNC, VR,
- zajęcia prowadzone przez artystów i specjalistów branży 3D,
- projekty badawcze i artystyczne,
- przygotowanie do pracy w sztuce, designie, filmie, grach, scenografii i przemyśle kreatywnym.

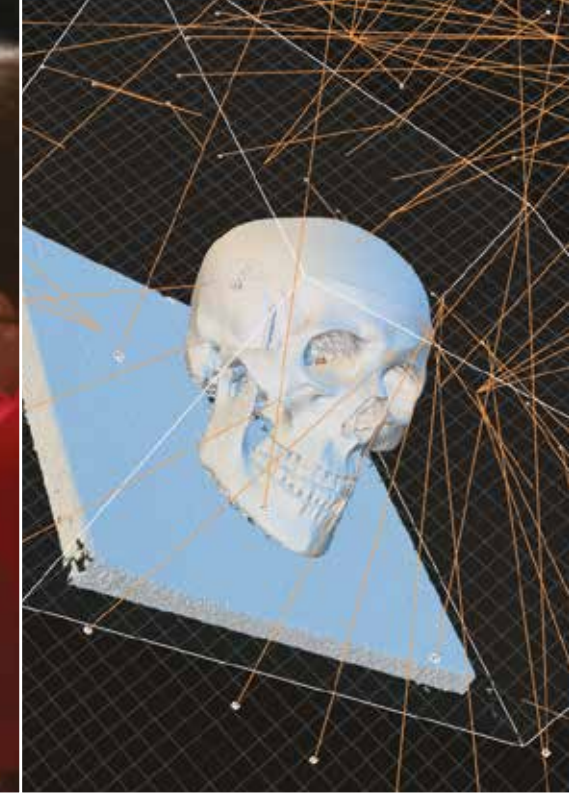
DOŁĄCZ DO NAS!

2026 rusza pierwszy nabór

Twórz formy, które przekraczają granice materii i przestrzeni.

Poznaj rzeźbę, która łączy tradycję z przyszłością.

www.rzezba-uap.pl
www.uap.edu.pl

8. STUDENCKIE BIENNALE
MAŁEJ FORMY RZEŹBIARSKIEJ
im. prof. Józefa Kopczyńskiego |
2025

© Copyright Uniwersytet
Artystyczny im. Magdaleny
Abakanowicz w Poznaniu.

Wydział Rzeźby 2025

Wszelkie prawa zastrzeżone.
Kopiowanie, przedrukowanie
i rozpowszechnianie całości,
fragmentów lub reprodukcji
niniejszej pracy bez pisemnej
zgody autora zabronione.

Redakcja i opracowanie:
mgr Izabela Grudzińska,
dr Martyna Pająk,
mgr Konrad Smela

Projekt identyfikacji 8.SBMFR:
mgr Piotr Marzol

Projekt graficzny i skład katalogu:
mgr Piotr Marzol

ISBN 978-83-66608-98-6

Zdjęcia i reprodukcje prac:
Dokumentacja autorów prac,
archiwum własne

Wydawca:
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Wydział Rzeźby
Al. K. Marcinkowskiego 29
60-967 Poznań

Publikacja sfinansowana ze
środków przyznanych
przez J.M. Rektora
prof. dr hab. Macieja Kuraka

Teksty:
J.M. Rektor Uniwersytetu
Artystycznego
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu
prof. dr hab. Maciej Kurak

Dziekan Wydziału Rzeźby UAP
dr hab. Igor Mikoda, prof. UAP

Komisarze / kuratorzy 8.SBMFR
mgr Izabela Grudzińska,
dr Martyna Pająk
mgr Konrad Smela

Wydawnictwo
Uniwersytetu
Artystycznego
w Poznaniu

ISBN 978-83-66608-98-6